

„Kas tead ka, kust ma praego tullen?“ —
„Ei tea!“ — „Ma tulin sinno lihhaäärnisti,
ostsin seal terve härja pea.“ — „Kus ta sul
siis on?“ küsib lihhoonik. — Paggar wastab:
„Mütsi al!“ ja lähhab naerdes omma teed.

Pisfokessest ülle- ilma suur.

Sõldakse kül, et pisfokessest sãddemest suur
tulli woib tõusta, ja se on ka üsna tõssi, ag-
ga ni suurt kahjo polle kellegist egga ühhegist
pisfokessest asjast tõusnud, kui Adama ja Ewa
õuna sõgist: — paar lõua tãit, ja — keit
mailma kerra kurja tãis.

Mees lõõb ennast.

Dpmann wahhib aknast wãlja, nããb, et sead
temma kartuhwlete sees, hüab omma poisi,
küsib: „Ütle Jaak, kelle warganão sead need
on, mis seal mo kartuhwlete sees? Ma lõõn
sead ja siggade perremehhe mahha!“ — Pois
watab, — naerab — ütleb wimaks: „Need
on jo teie omma sead!“